Permanent Mission of Afghanistan to the United Nations

بیانیه محترم نصیر احمد فایق

سرپرست نمایندگی افغانستان در سازمان ملل متحد

گزارش شورای حقوق بشر

هشتادویکمین نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد

۳۰ اکتوبر ۲۰۲۶

نیویارک

آقای رئیس،

از رئیس شورای حقوق بشر، سفیر سیدارتو رضا سوریودیپورو، برای ارائه گزارش شورا سپاسگزاری می‌کنیم. بیست سال پس از تأسیس این شورا، نقش آن در رسیدگی به نقض‌های جدی حقوق بشر و پیشبرد پاسخگویی، بیشتر از هر زمان دیگر اهمیت دارد. برای مردم افغانستان، کار این شورا اهمیت ویژه‌ای دارد.

پنج سال پس از بازگشت نظامی طالبان به قدرت، مردم افغانستان همچنان زیر حاکمیت نظام سرکوب کننده زندگی می‌کنند که تقریباً به تمامی ابعاد زندگی آنان نفوذ کرده است.

زنان و دختران با تبعیض، جداسازی و حذف نهادینه‌شده مواجه‌اند که مصداق جنایت علیه بشریت است. آنان از آموزش، اشتغال و مشارکت در زندگی عمومی محروم شده‌اند؛ وضعیتی که پیامدهای ویرانگری برای کرامت، معیشت و آینده آنان دارد.

اما سرکوب به زنان و دختران محدود نمی‌شود. هزاره‌ها، شیعه ها و دیگر اقلیت‌ها، خبرنگاران، مدافعان حقوق بشر، نیروهای امنیتی پیشین و شهروندان عادی متهم با مخالفین نظامی با بازداشت‌های خودسرانه، شکنجه، ناپدیدسازی‌های اجباری، بی‌جاشدن اجباری و قتل‌های فراقضایی مواجه‌اند.

طالبان از طریق فرمان‌های تبعیض‌آمیز، محدودیت بر آزادی‌های اساسی، برچیدن حمایت‌های قانونی، ترس، ارعاب و حذف را به ابزارهای حکومت‌داری تبدیل کرده‌اند.

این موارد نقض حقوق بشر در بستر یک بحران رو به وخامت سیاسی، بشردوستانه و اقتصادی رخ می‌دهند. میلیون‌ها تن به کمک‌های بشردوستانه وابسته‌اند، فقر و بیکاری همچنان گسترده است و جوانان به گونه فزاینده از فرصت‌ها و امید به آینده محروم می‌شوند.

آقای رئیس،

در چنین شرایطی، افغانستان از قطعنامه ۱/۶۳ شورای حقوق بشر که با اجماع تصویب شد، استقبال می‌کند. از اتحادیه اروپا برای رهبری این تلاش و از تمامی کشور های که از تصویب آن حمایت کردند، سپاسگزاری می‌کنیم.

این قطعنامه پیام مهمی دارد: حقوق اساسی مردم افغانستان قابل مذاکره نیست و مسئولان نقض‌های جدی حقوق بشر باید پاسخگو باشند.

ما چهار موضوع ذیل را به عنوان اهمیت ویژه مطرح میکنیم:

نخست، تداوم نظارت مستقل . ما از تمدید مأموریت گزارشگر ویژه، آقای ریچارد بنت، استقبال می‌کنیم و بار دیگر حمایت کامل خود را از کار ایشان اعلام می‌داریم. طالبان باید زمینه دسترسی مصون و بدون مانع ایشان به افغانستان را فراهم کنند.

دوم، پاسخگویی. ما از تصمیم شورای حقوق بشر برای ایجاد سازوکار مستقل تحقیقاتی برای افغانستان استقبال می‌کنیم و خواستار آغاز هرچه زودتر فعالیت آن، با منابع و نیروی انسانی کافی، هستیم.

همچنین از صدور حکم‌های بازداشت توسط محکمه بین‌المللی جزایی و ابتکار استرالیا، کانادا، آلمان و هالند برای تأمین پاسخگویی در چارچوب کنوانسیون رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان «سیداو» استقبال می کنیم.

مسئولان نقض‌های جدی حقوق بشر باید بدانند که نمی‌توان برای همیشه از پاسخگویی گریخت. معافیت از مجازات باید پایان یابد.

سوم، تعامل اصول‌محور بین‌المللی. ما همچنان نگران هستیم که تداوم تعامل با طالبان، بدون پیشرفت معنادار در زمینه حقوق بشر، خطر عادی‌سازی سیاست‌های تبعیض‌آمیز آنان را در پی داشته باشد.

تعامل باید براساس معیارهای روشن، پیشرفت های قابل سنجش و احترام به تعهدات بین‌المللی افغانستان هدایت شود. تعامل سیاسی نباید به بهای حقوق اساسی زنان و دختران افغان تمام شود.

چهارم، مسئولیت بین‌المللی و اقدام سیاسی. کمک‌های بشردوستانه باید همچنان به نیازمندان برسد و زنان افغان نیز در این روند مشارکت کامل داشته باشند. همچنین از کشورها می‌خواهیم که از پناهندگان افغان محافظت کنند، اصل عدم بازگرداندن اجباری را رعایت نمایند و به خطرهایی که افغان‌ها در خارج از کشور با آن مواجه‌اند، رسیدگی کنند.

در عین حال، باید بپذیریم که بحران حقوق بشر افغانستان را نمی‌توان از بحران سیاسی بنیادین آن جدا دانست. از اینرو، بار دیگر خواستار یک روند سیاسی به رهبری افغان‌ها و با تسهیل سازمان ملل متحد هستیم که با مشارکت معنادار زنان، جوانان، اقلیت‌ها و نمایندگان جامعه مدنی و معتبر مردم به حکومت‌داری فراگیر، نماینده و پاسخگو منجر شود. آینده افغانستان باید بازتاب‌دهنده اراده و حقوق مردم آن باشد.

آقای رئیس،

معیار واقعی سنجش این قطعنامه، تنها قوت کلمات و جملات آن نخواهد بود؛ بلکه تغییری است که در زندگی مردم افغانستان ایجاد کند: اینکه آیا دختری می‌تواند به مکتب بازگردد، زنی می‌تواند آزادانه کار کند، قربانی‌ای می‌تواند دادخواهی کند و جوانی می‌تواند با امید به آینده بنگرد.

تعهداتی که در ژنیو سپرده شده‌اند، باید با تأمین منابع لازم، توجه مستمر و اراده سیاسی، اینجا در نیویارک به اقدام عملی تبدیل شوند.

سپاسگزارم.